

EDITORIAL

AL REDOS DE LA REVOLTA ANARQUISTA

D'una manera cruenta, horrible, la mort ens ha arrebatat aquests dies germans nostres. Si germans nostres, puix que compresos o incompresos som tots germans, i parlar de pau en tan aquesta paraula no esdevingui una realitat, és pura fantasia.

Es per això que'n aquesta lluita criminal, fraticida que alguns empenyuts per la fam, altres per un ideari que no senten i altres que si be el senten no saben comprendre'l, hi havem de posar-hi fi. Hi havem de posar-li, no en el terreny de les violències, sinó en el de la comprensió i i el de l'amor.

L'estat d'angoixa en que avui es troba el món fa que les velles institucions vagin desapareixen cada dia. Per altra part els obrers davant les realitats de la vida, reclamen la seva emancipació, i el capitalisme discrepa de les solucions proposades pels treballadors. El capitalisme ja cedeix en augmentar els jornals i en menys hores de treball i cedeix perquè això ho pot compensar en l'augment de les mercaderies, però es mostra intransigent en front d'altres peticions tan justes i honroses com les anteriors, com ho son l'intervenció dels obrers en el règim de la producció i administració de les fàbriques i indústries. En els mateixos casos ens trobem en els obrers camperols i davant d'aquesta lluita social arreu dels pobles entaulada, els treballadors conscients estan resolts en acabar en l'assalariat, puix el consideren contrari a la dignitat humana. I una majoria d'homes instruïdíssims i ben capacitats del que es la vida, troben justes, troben humanes aquestes aspiracions. En canvi no estan conformes en aquelles solucions autoritàries i anàrquiques per alguns proposades.

En front d'aquest magne problema, ens trobem en l'intransigència de uns i altres i davant d'aquesta intransigència cada dia es fa més impossible resoldre aquest conflicte, cada dia que passa es deixa veure més cruenta, més amenaçadora la fam a les llars obreres. I no desconegeu que la fam porta al desesper, al desequilibri mental, factors que exploren els vividors d'uns ideals als que sols s'hi aixopluguen per a recollir-ne un bon botí. Són aquets que l'inconsciència dels famolencs produeixen fets tan sagnants i tan inútils com els ocorreguts darrerament. ¡Es per ço que la societat actual mira amb rezel el canvi de règim!...

No podem, doncs, mirar-nos fredament aquests moviments anàrquics. Continuar sometent-nos a ells i assistir al trist espectacle d'aquets esforços inútils per la reivindicació obrera es oposar-nos nosaltres mateixos al veritable progrés social.

En front d'aquesta tempestat que s'apropa a passos gegantins ningú deu creuar-se de braços. Intentem evitar-la, busquem solucions armonioses que guareixin les llagues de les revolucions. No dubteu que les intervencions quirúrgiques són perilloses per a els individus i per a els pobles.

ERRETEA.

Alocució important

Correligionaris del AVENÇ, companys i amics meus, davant dels nostres adversaris polítics, de les seues coaccions anti-humanes, i de la seua preparació electoral, per a les properes eleccions municipals, ens havem de defençar i preparar per a la lluita vinenta. Amb arreglo a la nostra *Constitució*, quina disposa que les dones deuen emetre llur vot en les eleccions, i ha vent-se decretat que en les properes, tindran de fer us de llur dret, trobo: Que en la nostra llar social s'hi hauria d'instalar una secció femenina quina, amb plena autonomia—o sigui, amb reglament i Concell propi—avalada pel Concell polític del Centre, podria, sumar els seus vots amb els nostres, assegurar-nos la victòria. Una volta formada la secció, es deurien donar immediatament conferències polítiques i socials per elements femenins, exclusivament, per a dones, per fi de preparar-las per a la lluita futura. El socis, i sòcies del Centre, deurien, presentarse al secretari del Concell polític per fi de preguntar-li si estan compresos en les llistes electorals i sapiguen el col·legi que els hi pertoca anar per a emetre el seu vot. No vos sembla senyors dirigents del *Avenç* que això es lo que pertoca fer?

Esperant que aixis ho fareu, sols me resta volguts companys de causa, eridar com vos-altres, Visca Espanya! Visca la República!! Visca Catalunya!!!

BRUTUS.

El pròxim numero d'AVENÇ sortirà el dia 4 de Març.

Llegiu-la i propagueu-la.

Parlament d'HUMBERT TORRES,

diputat per les Constituents i al Parlament Català, que el destacat polític pronuncià al nostre cassal, el dia 8 de Gener.

Amics, quant per primera volta, fa més de dos anys vaig venir a parlar-los, vaig recalcar-vos la necessitat de bregar per enderrocar aquella corrompuda monarquia, aquell poder aristocràtic, el clericalisme empedernit, i tot aquell militarisme bastard, que imposaven el desprestigi a Espanya.

Aquelles hores, en que el poble batejava encara sota l'opressió d'aquests poders autocràtics, sentíau ja vosaltres, ansies per recobrar la llibertat i desitjaveu sacudir-vos de tota aquella farça que durant sis anys substituïa la vida dels pobles. Durant aquelles èpoques, la vida dels homes depenia de quatre potentats, el desenrotllament dels pobles sofria regims injustos i els homes més dignes de la nostra terra, els homes que representaven les democràcies i el voler dels pobles, havien de fugir envers l'exili i deixar la patria per no ésser empresonats i tractats desinjustament per els homes que encarnaven la representació del fatidic dictador Primo de Rivera.

Més l'opinió dels pobles, que's l'única que ha de regir les nacionalitats, enfonsava aquest règim detestable en aquelles memorables eleccions del 12 d'abril, implantan d'una manera decisiva la fita d'una Republica, fruit del voler d'un poble, que lluitava per conquerir la llibertat e imposar la democracia.

Les democracies d'Europa admiraren i alentaren aquest tant admirable gest del nostre poble, que havia sapigut desjuntar-se sense sang del jou d'un monarca i de tota la gran plebe que governava contra el voler dels pobles i s'imposava per la gracia d'un Deu.

Passades aquestes bregues constants i retrobar-me junt amb vosaltres en aquests moments de calma, tinc el goig de dir-vos, que avui, el poder en contra d'allavors

emana del poble, i que de tots nosaltres depen que la Republica es consolidi i que les democracies continuïn la seva marxa triomfal.

En la vida tots sabem i recordem dates memorables. La neixença d'un fill, la coneixença de l'aimada, la mort del pare. Així mateix la humanitat i tots els homes, recordem amb horror una data imborrable, com es, la gran guerra que sagrà Europa l'any 1914. 20.000.000 d'homes perderen la seva vida en els camps de batalla, 30.000.000 o 40.000.000 milions passeigen encara la seva tortura i la seva invalidessa. Millons de famílies ploren encara les quantioses pèrdues i els grans estralls. Quan pensem les moltes fàbriques destruïdes, els immensos camps abandonats, les ufanoses ciutats i viles arrasades i els millons de vides destruïdes ens preguntem? Perque tanta monstruositat? Perque aquella guerra? Perque aquella lluita fera d'home a home?

Sense la guerra, sense aquella lluita fratricida que acarava els homes com a feres, aquells homes i s'haguessin trobat casualment necessitats els uns dels altres no s'haurien ajudat mutuament? El pagés o el comerciant francès no odiaven pas al comerciant alemany i perque en aquells moments es debatien en aquella gran guerra? Molt senzillament d'explicar. Els Reis i els rics creien que per damunt d'un bossi de terra, que per damunt de totes les vides humanes existia les seves ambicions dinàstiques, existia el seu honor, el seu honor necessitava ventilar-se amb sang i amb guerra. Per damunt dels interessos dels pobles i havia els seus orgulls personals i per això en aquella guerra el mon compregué que mentre hi hagués Reis no hi hauria pau. Calia desartar les corones i així Rússia, Austria, Alemanya i d'altres nacionalitats enderrocaren les monarquies, per

passeijar triomfants aquestes caputxetes vermelles, aquestes gorges frigies que senyalen l'igualtat dels homes, dins d'un règim d'una Republica, que's la fita de la llibertat i la democracia.

Gràcies a l'exemplaritat allixonadora d'aquests règims republicans, les llibertats dels homes i dels pobles, han assolit impetuoses els llocs que se'ls assignava. Els nombrosos petits estats nacionals d'Europa que fins allavors permaneixen subjugats per l'egoisme imperialista dels monarques, d'allavors ensà han conquerit les seves més preuades llibertats.

23 pobles nous han esdevingut lliures i floreixents a Europa, després de segles d'esclavatge.

Polonia, Austria, Xecoslovàquia, etc., han pogut fer-se gràcies als regims republicans, el que amb les monarquies injustes els havia sigut impossible, per quant els seus desitjos, topaven en tot moment contra la més aferriçada obstrucció.

Del any 1920 fins al 24 s'enfonsaren la majoria dels Reis del mon els pobles i els homes havien esdevingut més lliures i solzament a Espanya continuava el Rei i tot el gran caciquisme dinàstic i a la nostra estimada Catalunya li faltaven les més preuades i necessàries llibertats nacionals.

La dictadura, impossava servir un Rei i un Deu i als catalans ens prohibia fer us dels més essencials drets de patria i ens imposava les més horroroses privacions, fins que la data memorable del 14 d'abril les democracies enderrocavem els monarques, les religions i tota aquella plebe que governava per son propi voler.

Amb la Republica, Catalunya ha conquerit uns principis de llibertat que cada dia s'aniran aixamplant, fins assolir el màxim esplendor nacional.

Els arrivistes que sempre estan

Els recs d'Urgell

a l'aguait, creien que Espanya amb la Republica esdevindria una monarquia sense Rei i per això tots aquests homes, que fins a l'últim moment foren el suport del últim Borbó, volen que la República no introdueixi variacions. Volen que la Republica solzament es conegui amb un canvi de la corona per la gorra frigia i per això no perdonen que la Republica, trasbalsi el més sagrat de la monarquia.

No volen llibertat, ni laïcisme, protesten contra els grans reformaments socials, contra la reforma agraria, contra la separació de l'església de l'Estat, contra la reglamentació del clergat, contra l'expulsió dels Jesuïtes, contra els pressupostos d'ensenyança i fins contra l'educació del poble.

Per això veiem, que totes aquestes igualtats que concedeix la República al poble sense distinció de classe, són odiades per la gent privilegiada de dretes, que creu, que si el poble s'instrueix s'acabarà el seu privilegi social.

Vosaltres amics, vosaltres que aïmeu la vida, el progres, i el treball, cal que tingueu fé amb la Republica, cal que sigueu els seus més fermes puntals, siguen a la vegada els inspiradors dels seus mandats, perquè la Republica representa el poble, el poble la democràcia, i la democràcia la llibertat. Cal prevenir-vos d'aquets homes que s'explaiaven amb la guerra, aquets sers que volien que la guerra no s'acabés mai, perquè mentre la guerra durava, feien el seu estiu, s'omplenaven les seves caixes de cabals. Tots els autocrates dinàstics, conservadors i conveniencialistes com en Cambó, Ventosa i Duran feien els seus més remarcables guanys.

Cal que no defallim i aquesta casa que entre tots haveu edificat cal que continui siguen junt amb vosaltres un puntal ferm de l'esquerra i de la Republica i el lloc on naixi la llum de la democràcia i del treball.

I vosaltres dones es precisa la vostra cooperació i que decididament vos llençeu a la brega, disposades a alentar als vostres i al poble, amb el fi d'ampliar les nostres llibertats.

Jo soc dels camperols convenuts que els interessats debats, plebiscits i estudis, que sobre qüestions de regatge, s'han sostingut durant moltes setmanes i mesos, en totes les poblacions agràries de la nostra comarca, per buscar un mitjà que resolgués l'organització perfecta del règim de regatges, no han resolt ni superficialment les coses més necessàries e imprescindibles, que foren menester per solucionar tan important conflicte, que cada dia esdevé més greu.

Tots aquests canvis d'estatuts, projectes de noves reglamentacions, votacions de nous dirigents, etc., etc. no són pas ni momentàniament, solucions apropiades per a resoldre les causes dels llars escassejaments d'aigües que sofrim anyalment, durant els mesos més calorosos, durant els quals tots els cultius anomenats tardans, estan necessitats de més regar i de més abundància d'aigües. Aquesta falta del suficient doll d'aigua ens porta dins de tots els petits camperols o pagesos, un cert malestar i una grandiosa minva d'ingressos, que ajuden cada dia, a fer-nos més difícil la nostra ja prou migrada posició econòmica amb la reglamentació més perfecta, de la distribució d'aigües del caudal actual que pugués assolir-se no és resolt ni improvisadament, el mitjà que assegurí ni els mínims regatges que necessita una planta per la seva conservació. A més cal tenir en compte que pel desenrotllament natural de tots els conreus estiencs es precisa al menys 3 voltes més d'aigua que de la que es necessària per a conservar amb vida tota planta.

Com resoldre la salvació dels conreus estiencs, que avui tan llaslimosament es perden per la secada, i lograr fer-los conservar l'ufanositat desitjada? La contestació arreu seria unànim. Donar-los la suficient aigua.

Aquesta aigua no la tenen ni els sindicis ni directors de recs, ni comissions de regants. Aquesta aigua que tan precisem per omplenar les nostres planes de conreus

tardans, solzament es assolible portant a la realització les obres regularitzadores del caudal del Segre, projectades per destres Enginyers i degudament aprovades per la Mancomunitat Hidrogràfica de l'Ebre, que és l'Associació nomenada per l'Estat, per a cuidar de totes les aigües de les conques afluents a l'Ebre, desde que naix fins a la seva desembocadura al mar Mediterrà.

Aquests grans plans d'enginyeria, bastits amb infinitat de dades recollides en tots els aspectes fluvials, econòmics i geològics si ens esforcessim a portar-los a la pràctica, fariem que aquestes 62,000 hectàries de terreny regable, que aproximadament rega avui el Canal d'Urgell, tinguessin continuament el suficient doll d'aigua que's necessita, amb tot i amplificar tots els conreus.

La gran insuficiència d'aigües, que minva o s'aixampla, segons les condicions climatològiques, imposa per prudència, una meditada restricció de conreus, de panis, patates, fesols, a totes les llars camperoles, les que per força, condicions i mitjans, podrien inclús quadruplicar d'un modo normal, el conreu i producció.

A l'estiu, quan la subdivisió del Canal es fa precisa, per manca d'aigua es quan únicament, sentim les pèrdues irreparables que això ens ocasiona i allavors es quan tothom solzament busquem solucions que ens lliurin d'aquesta pèrdua irreparable.

La part baixa de la Zona urgellesa que compren aproximadament unes 23,000 hectàrees o sigui, poc menys d'una tercera part aproximada, de la comarca actualment regable, ha vist satisfetes les seves necessitats gràcies a les obres subvencionades per l'Estat, que hi ha realitzat, la abans dita Mancomunitat Hidrogràfica de l'Ebre.

Aquesta Corporació, l'any 1929 gràcies a l'influència poderosa de certs grans terratenents, i a les conveniències explotadores de les Companyies elèctriques, que gau-

deixen del privilegi d'explotació hidràulica de les riuades pirinenques, pogué començar a bastir una de les seves projectades obres pel beneficiós pla d'Urgell de la regularització i augment d'aigües, coneguda per el Sub Canal.

Aquesta obra, remeiadora en part de les necessitats dels regants, restà paralitzada, tan bon punt, alguns ja havien lograt els seus fins desitjats.

Avui gràcies a l'esforç, dels delegats d'Obres públiques que a Catalunya té la República, s'està rematant l'obra del Sub Canal.

Dit Canal, amb els seus 77 quilòmetres de llargària, vorejant sempre la màxima alçada possible, distribuirà per tota la seva extensió uns 8,000 litres d'aigua per segon.

Aquest doll d'aigua, romandrà continuament regularitzat per mitjà de les recloses, que per la producció de força, tenen establertes diferents companyies als llocs de Camarasa, Tremp, Sant Llorenç de Mongai, Capdella, etc. La part alta o sigui la nostra comarca, continua tenint el seu capdal problema per resoldre, encar que la dita Corporació tingui projectats els mitjans per a regularitzar i ampliar el doll d'aigua, segons les nostres necessitats.

Amb la reclosa projectada a Clua, que podria encabir milions de metres cúbics d'aigua de reserva, bastaria per satisfer en tot moment les exigències de tots els cultius de la nostra comarca, inclús en els anys que es fa sentir més implacable la secada.

Amb aigües seguidament assegurades, tindrien facilíssima resolució tots els nostres grans problemes de regants. L'Urgell amb les seves prometedores planuries, esdevindria un incomparable verger que fora el proveïdor més important en fruits de totes classes i calitats de Catalunya i de molta part de les ciutats de França.

Amb aigua, es poden fer estats, plebiscits, votacions i es poden buscar mil resolucions, per a anivellar els pressupostos de cada llar.

Amb l'aigua actual, els molts conreus que projectem i fem actualment resten seguidament sotmesos a l'atzar i no es pot buscar cap problema de resolució de regatges.

L'única solució que'ns resta, es que tots els agricultors fem sentir als poders públics quina és la única manera de resoldre el nostre problema de regants. Cal exigir e insistir per la construcció del pantà de Clua i per l'amplificació de les conduccions d'aigua actuals.

El dia que les nostres aspiracions es logrin restaran solucionats els problemes més importants que motiven l'escassejament d'aigües.

PEP CAMPEROL.

CATALUNYA AUTONOMA

El temps que havem perdut

Fa deu anys, en la nostra conferència donada a l'Ateneu Barcelonès sobre «Els camins de la llibertat de Catalunya», dèiem: «No hem de sentir impaciències per la victòria final de la causa, però hem de sentir la impaciència d'aquells esforços que podríem fer, i encara no fem, per pujar aquells graons que ja hauríem d'haver deixat enrera». Volíem referir-nos principalment, amb aquestes paraules, a l'esforç per la catalanització idiomàtica de certs aspectes de la nostra vida col·lectiva: Premsa, teatre, retolació, correspondència, etc. Volíem referir-nos també a la coneixença gramatical del propi idioma per part dels qui el parlen i de molts dels qui l'escriuen. Tot esperant les grans hores triomfals i decisives, els catalans podíem i havíem de millorar les nostres posicions en el camp de la llengua.

Catalunya ja ha aconseguit, en el camp polític, una primera gran victòria positiva. I a despit del caràcter limitat del nou règim autonòmic, avui comprovem que molts dels nostres compatriotes no estan encara prou preparats per a exercir satisfactoriament llur paper de ciutadans de la Catalunya autònoma. En la qüestió de la llengua, el dèficit és encara considerable, amb tot i els progressos realitzats. L'idioma català ha conquerit ja a Catalunya categoria oficial, i trobem a cada pas gent catalana que no té esma per a emprar com cal la parla nativa. Ara es pot fer tot, o gairebé tot, en català dins la terra catalana. Però un important nombre de catalans no fan en català llurs escrits i documents perquè no volen o perquè no en saben.

Hom pot assenyalar atenuants a aquesta negligència. No podríem, però, reconèixer eximents. El català que posseïx un ver esperit patriòtic i que posa l'esforç a l'alçada de l'ideal, ha de superar tots els inconvenients pràctics que puguin presentar-se-li per a parlar i escriure amb correcció la llengua catalana.

Temps ha que els catalans demanem l'autonomia de Catalunya

i l'oficialitat de la llengua nostra, i sembla que la realització d'aquestes dues reivindicacions hagi agafat de sorpresa molta gent de casa, àdhuc alguns que consideren esquivades les primeres llibertats que l'Estatut ens reconeix.

«Ja podeu usar lliurement el català en tots els escrits i documents», ens diu l'Estatut. I un nombre important de catalans, amb llur conducta, ja que no amb una confessió explícita, contesten: «Espereu-vos. que encara no hem tingut temps d'aprendre bé el nostre idioma!»

Hem perdut temps, massa temps, davant la feina essencial de la nacionalització de Catalunya. Els qui, des de molts anys ençà, hem denunciat aquesta tara del nostre moviment, tenim autoritat per a posar-la de relleu en aquesta hora; no pas per a descoratjar o avergonyir els catalans rerassagats, ans bé, pe a estimular-los a fer tot seguit i amb esforç redoblat la part de camí que els manca.

Creiem que aquesta és la feina més urgent i més necessària de l'actual període. Tot això que ja podíem haver fet, i que no hem fet encara, no pot ésser ja ajornat. El manament no tindria avui atenuants ni excuses. I les seves conseqüències serien greus, perquè ens privaria moralment del dret a mantenir la nostra posició en matèria idiomàtica i sobre tot del dret a demanar l'eixamplament de les llibertats catalanes.

Aquells catalans que no fessin l'ús degut de la pròpia llengua, per voluntat hostil o per deficiència de preparació, serien culpables del sabotatge de l'autonomia. Ells resultarien els pitjors enemics del nostre ideal. Per això no pot haver-hi benivolència ni indulgència en jutjar i en tractar llur cas.

El temps que havíem perdut ha d'ésser guanyat ara amb tota la celeritat possible. Funcionaris, representants del poble, homes de professió i d'ofici, tots han d'estar en condicions per a l'ús de les prerrogatives de la llengua catalana. Qui no estigui a punt, que cuïli a posar-s'hi, Qui no sàpiga el català, que l'aprengui. Qui no el sàpiga prou que l'aprengui millor. ¿Com ens planyeriem de lentitud en el traspàs de serveis, per exemple, si hi hagués una part de catalans que no estiguessin en regla o que s'hi possessin amb lentitud excessiva.

L'exigència moral que el patriotisme implica ha de convertir-se ara en exigència material.

A. ROVIRA I VIRGILI

Noves, comentaris i comarques

Mercats

Habitants de Bellpuig: Es hora ja de tornar a parlar d'aquest afer, diverses vegades plantejat a la nostra Vila i sempre rebutjat per uns quants comerciants egoistes, que solsament han mirat satisfer les seves conveniències personals, en lloc de satisfer les necessitats generals.

Els mercats, són una de les fonts més importants de vida per als pobles, les arts els oficis i del comerç en general. Els comerços de Tàrraga, Cervera, Mollerussa i altres pobles que celebren els seus mercats, que serfen si no fos la vida que'ls donen aquestes activitats? Serien comerços i pobles sense vida, perquè els mercats fan que hi afloeixin gent de tots els pobles de la rodalia que van a vendre i a comprar tot quant necessiten donan un esplet de vida als comerços, indústries, cafés, fondes, tavernes i cases de menjar.

D'aquestes activitats tothom en toca uns directes resultats, fins les classes proletaries, en treuen profit, puix les competències que s'originen per mitja dels comerços, com a reclams, fan abaratir els queviures; robes i tots els artefces de primera necessitat.

Es precis, fer reviurer els nostres mercats, perquè tots sabem que Bellpuig encara paga al estat el recàrrec del 10% sobre la contribució industrial per un mercat que avui ja no té. Cal evitar aquesta anomalia que jo penso que és deguda a l'obstrucció sistemàtica que fan uns quants industrials i homes desaprensus de la nostra localitat, cal fer que hi hagi mercat, així els comerços vendran més, els compradors tindran més faciilitats en preus i classes i el nostre poble adquiriria per aquest motiu una més ampla activitat.

Pel bé de tots és d'esperar que'l digne Ajuntament que tenim es preocupi de fer els possibles, perquè ben aviat, sigui un fet, la reimplantació dels mercats a la nostra Vila, puix que aquesta interessant millora pot introduir uns remarcables ingressos dins de l'economia del nostre poble.

BRUTUS.

Teatre

El quadre d'aficionats al teatre del nostre cercle, feu la seva presentació, el dia primer de l'any a les deu de la vetlla en punt, al teatre del nostre casal.

Amb un plé complert, possaren en representació l'interessantíssim drama social, la «Fàbrica Vella».

Aquesta obra, basada en una de les realitats més apasionants de l'època actual, com es la lluita del obrer contra el despotic capitalista, assolí un marcat èxit, interessant fermament al nombrós públic.

Fou llargament aplaudida i obligats al

final de la representació, els actors a saludar diferents vegades.

Fini la vetlla, amb el xistós sainet, el «Sacristà Cuscunilles».

Felicitem cordialment als interprets i els encoratgem a que posin fé en la seva obra que s'esforcin en fer sovintejar, representacions com l'esmentada.

Noticiari

El dia 8, tingué lloc un important míting de propaganda republicana, a càrrec dels destacats senyalers de l'esquerrisme lleidatà, senyors Josep Benavent, Josep M.ª Espanya, Epifani Bellí i Humbert Torres.

Amb un ajustat parlament, el senyor Benavent, enlairà les figures de l'esquerra i digué que solzament eram al principi del camí de les llibertats, que l'esquerra, desitja que cada dia siguin més amples.

En Josep M.ª Espanya, diputat al Parlament Català, feu resaltar l'obra de la República, la reforma agrària i l'ordenació del militarisme.

En E. Bellí diputat a les Constituents feu un bell discurs sobre la família, la religió i l'ensenyança.

Finalment Humbert Torres, pronuncià el Parlament que reproduím a la primera pagina.

L'acte transcorregué, en mig del més gran entusiasme.

—Ha retornat llicenciat del servei militar el jove Eladi Ginesta bon company i col·laborador nostre.

—L'Ajuntament ha millorat notablement el carrer de la Bassa. Després d'instal·lar-hi les suficients tuberries d'aigua potable i construir-hi cloaques actualment s'està instal·lar-hi amples voravies que tant necessàries foren a tots els nostres carrers.

—Durant els últims fets terroristes, foren concentrats a la nostra població, alguns guàrdies civils comanats per un sergent. Afortunadament no hi va haver a la nostra població la més lleu alteració d'ordre públic, demostració clara de que el nostre poble està en un nivell bastant enlairat de concepció sobre qüestions socials.

—Ha retornat de cumplir els seus deures militars de les illes Balears el jove Estanislao Quiró.

D'altres procedències han retornat ja complerts igualment els joves Ramon Miró i August Font.

—A causa de les nevades caigudes s'han registrat fortes fredorades que han fet descendir el termòmetre a quatre i cinc graus sota zero.

—El dia 2 a la cruïlla de l'antiga profunda del centre toparen dos automòbils propietat de M. Saltó i R. Solà. Afortu-

nadament no existiren desgràcies però fora precis que els dependents de les autoritats vetlesin perquè tots els cotxes automòbils dins de la població no marxïn a excessives velocitats com fan ara e imposessin als contraventors d'aquesta mesura fortes penyores.

—La vetlla del passat dissabte, dia 21 del corrent, l'agrupació d'aficionats al Teatre pro cultura de nostra entitat, es traslladaren al Casal de l'Esquerra Republicana de Vilanova de Bellpuig, on donaren amb gran èxit una representació de l'obra de «La Fàbrica Vella».

—El día 22 actuà al Teatre Victòria la companyia de Revistes Arnaldo de Barcelona. El públic rebé satisfactòriament l'actuació d'aquests artistes premiant llur treball amb alguns aplaudiments.

—Gràcies a les gestions entaulades pels nostres representants al Consell municipal, s'ha començat amb la cooperació dels diferents propietaris de l'horta, l'explanaçió per la reforma de l'antic camí que atravesava dita partida.

Segons rumors que'ns arriben, el Comissariat d'Obres públiques de Lleida, coopera a dita millora, amb el pla de convertir dit camí fins avui quasi intransitable en un carretera que enllaçi la carretera de Borges amb la de Madrid a França.

—Seguint el pla democràtic, que imposen els consellers municipal, s'ha convocat representants de tots els cercles polítics, econòmics i culturals de la nostra Vila per a posar en estudi el nou contracte amb que es treurà a subhasta el suministre de força elèctrica.

—El Consell dirigent del nostre Cercle després de l'elecció dels nous consellers efectuat el dia de fi d'any ha quedat constituït sota la presidència d'en Lluís Boleda, pels companys Josep Palau, Sixto Sendra, Antoni Panadés, Josep Aldomà, Ventura Roig i Joan Gineslà.

—Després de la Junta general extraordinària del dia 22 la Comissió política de nostra entitat la constitueixen e's nostres amics Esteba Robert, Modest Majordom, Ramon Cots, Roc Pinent, Manel Vilà, Miquel Xinxó i J. Minguell. Tan a la Directiva com a la Comissió Política els hi desitgem un bon encert, en la seva tasca.

“AVENÇ” prega als seus amics i simpatitzants que al efectuar llurs compres recordin als seus vòlguts anunciants.

Impremta Jovenfut-Lleida

**Transportats Mecànics d'En
VIDAL GERMANS**

De Bellpuig a Barcelona i viceversa
Enllaç amb tots els pobles d'Urgell
Rapidès i economia

BARCELONA: Comerç, 19

BELLPUIG: Plaça de la República, n.º 22

P. M. Ibós

FORRATGES — CEREALS - BLAT, &
i tots els demés productes agrícols.— La
Casa que ven a preus més limitats
i paga millor als venedors.

Galán i García Hernández

Bellpuig.

L. Civit de Dalmases

Farmàcia i Laboratori

RECEPTES amb medicaments
de les millors marques

Específics, Anàlisis, Aigues minerals.
Extens assortit de Perfumeria.

Carrer de la Font, n.º 28 BELLPUIG

Lluís Boleda

Recader diari de Bellpuig a Barcelona i viceversa

SERVEI ECONOMIC I ESMERAT

Barcelona. Mercaders, núm. 28.

Bellpuig. Major, núm. 3

Si voleu comprar QUEVIURES bons i barats.
a la tenda d'en **Lluís Boleda** - BELLPUIG.

**Queviures i Ultramarins
d'Antoni Grañó**

Especialitat en Tocino fresc

Refrescos de totes menes

**Carrer Galán i García Hernández
BELLPUIG**

a TERMINIS podrà comprar tot el seu
mobiliari a la FÁBRICA DE MOBLES

d'en Ramón Tudela

l'única casa que ven Mobles a Terminis
des de CINC pessetes semanals.

BELLPUIG

LLIBRERIA DALMASES

ESPECIALITAT EN LA VENTA DE MATERIAL D'ESCRITORI I ESCOLAR

IMPRESOS DE TOTES MENES

BIBLIOTEQUES EN TOT EL RAM DEL SABÉ HUMÀ

VENTES A TERMINIS

MOLLERUSA

Llegiu i propagueu

AVENÇ

Periòdic d'esquerra.